

Sygn. akt IV CZ 16/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela (przewodniczący)

SSN Beata Janiszewska (sprawozdawca)

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych
Wojewódzkiego Urzędu Pracy w L.

przeciwko D. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 czerwca 2019 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 13 czerwca 2018 r., sygn. akt IX WSC (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 13 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w L., IX Wydział Gospodarczy, w sprawie z powództwa Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - Wojewódzkiego Urzędu Pracy w L. (dalej: FGSP) przeciwko D. B. o zapłatę, odrzucił skargę kasacyjną powoda od postanowienia oddalającego zażalenie powoda na postanowienie Sądu I instancji o odrzuceniu apelacji. W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Okręgowy wskazał, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 34 280,73 zł. Tymczasem zgodnie z art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których

wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Skarga kasacyjna powoda, jako niedopuszczalna, podlegała zatem odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Od powyższego orzeczenia powód wniósł zażalenie, w którym podniósł, że sprawa powinna być traktowana jako „sprawa z zakresu prawa pracy” w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. Zgodnie bowiem z art. 23 ust. 2 ustawy z 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1433 z późn. zm.) przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia na rzecz Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę. Tym samym skarga kasacyjna dotycząca zasądzenia kwoty 34 280,73 zł powinna być uznana za dopuszczalną.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i „rozpatrzenie skargi kasacyjnej” oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Pojęcie „sprawy z zakresu prawa pracy” w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. należy interpretować zgodnie z art. 476 § 1 k.p.c. Oznacza to, że przez sprawy z zakresu prawa pracy rozumie się sprawy: (1) o roszczenia ze stosunku pracy lub z nim związane; (2) o ustalenie istnienia stosunku pracy, jeżeli łączący strony stosunek prawny, wbrew zawartej między nimi umowie, ma cechy stosunku pracy; (3) o roszczenia z innych stosunków prawnych, do których z mocy odrębnych przepisów stosuje się przepisy prawa pracy; (4) o odszkodowania dochodzone od zakładu pracy na podstawie przepisów o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Powód nie dochodzi żadnego z ww. roszczeń, lecz - jak wskazano w pozwie - kieruje przeciwko pozwanej, jako byłej członkini zarządu „I.” sp. z o.o. z siedzibą w L. (pracodawcy), roszczenie wywodzone z art. 299 § 1 k.s.h. Odpowiedzialność członka zarządu na podstawie art. 299 k.s.h. bywa określana jako gwarancyjna lub

też, zgodnie ze stanowiskiem dominującym, odszkodowawcza (por. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 7 listopada 2008 r., III CZP 72/08). Niezależnie jednak od przyjętej kwalifikacji, roszczenie dochodzone zgodnie z art. 299 k.s.h. ma charakter odrębny od roszczenia przeciwko pierwotnemu wierzycielowi (w badanym przypadku: pracodawcy), a w konsekwencji nie może być z nim utożsamiane.

Roszczenie, którego ochrony w niniejszym postępowaniu poszukuje powód, nie przysługuje mu wskutek subrogacji ustawowej, w związku z zaspokojeniem w miejsce pracodawcy określonych roszczeń pracowniczych. Jego źródłem są przepisy kodeksu spółek handlowych regulujące zasady subsydiarnej odpowiedzialności członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. W konwencji, skoro dochodzenie przez powoda zapłaty nie stanowi „sprawy z zakresu prawa pracy”, graniczna wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi w badanym przypadku 50 000 złotych. Odrzucenie skargi kasacyjnej w sprawie o zapłatę niespełna 35 000 złotych było zatem zgodne z prawem.

Wobec niezasadności zażalenia, podlegało ono oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.

aj